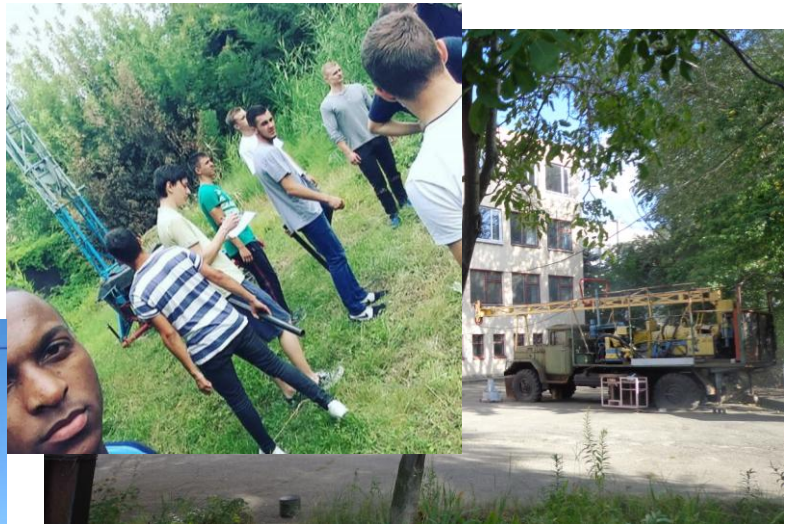

Про бурову практику у 2018 році

Напевно потрібно почати з прологу, щоб у Вас надалі не виникали питання стосовно того – про що ж тут йдеться!

На другому курсі Університету у нас за навчальним планом передбачена бурова практика, і не дивно, бо ми ж навчаємось на спеціальності «Буріння розвідувальних та експлуатаційних свердловин». На нашій випусковій кафедрі існує навчальний буровий полігон, оснащений різним буровим обладнанням де ми шліфуємо свою майстерність зі спорудження свердловин – якимось голосно звучать, але це так.

Крім того, щоб вже впритул наблизитися до виробничих умов, нам організовуються екскурсії на відповідні підприємства, де здійснюється буріння свердловин. За результатами практики ми

складаємо письмові звіти та отримуємо оцінки, які впливають на рейтинг, а там на місце у списку на призначення стипендії, ну і так далі. Та крім того, наш викладач сказав наступне: якщо хтось хоче отримати додаткові бали за звіт з практики, може скласти такий собі «міні репортаж до стінної газети» про проходження

практики. Такі матеріали розгляне конкурсна комісія нашої кафедри

та обере найкращі, автори яких і отримують оті жадані та дуже потрібні бали. Перспектива отримати додаткові бали звісно принадна. Та тут я розумію треба подати матеріал якимось особливо, якщо хочете нестандартно, бо сухим викладенням

фактів нікого не вразить. І з огляду на сказане, приступив я до опанування основ журналістики.

Знов багато пафосу скажете Ви, терпіть, мені потрібні додаткові бали.

Ну що, вирушаємо у шлях. Особливо яскравими для мене стали дві екскурсії, що будуть тут описані. Насамперед у декількох словах розповім чому саме я обрав своєю майбутньою спеціальністю саме буріння. Ну звісно нафтогазова тематика нам всім відома ще з дитинства, а тут ще мій дідусь, несамовито закоханий у підльодний лов риби із своїм льодобуром, мати – лікар-стоматолог і на довершення батько – оператор-свердлувальник металорізального верстата із програмним керуванням, тобто любов до буріння, як Ви розумієте, передалася мені на генному рівні. Всім переліченим особам я дуже вдячний, бо моя спеціальність найкраща в Світі, і це тут зовсім не для отримання додаткових балів. На буровий майданчик нас із комфортом доставив службовий автобус:

всі задоволені – фотофакт.

Отримавши вичерпні відомості про правила поводження на буровому майданчику та залишивши свій підпис у журналі позапланових інструктажів з техніки безпеки ми вирушили безпосередньо на бурову.

Бачите як ми поспішаємо, бо вже терпець у нас увірветься, якщо зараз же не побачимо все наживо.

Питань до бурового майстра у нас багато, Він ледве встигає на них відповідати. Приводити зміст запитань і відповідей не буду, коли самі потрапити на бурову, тоді і вгамуєте свою цікавість. Зазначу лише наступне: без питання про заробітну плату нікуди. Суму нам назвали, про яку я скажу так: на фоні заробітної плати лікаря-стоматолога, оператора металорізального верстату та деяких надходжень від продажу узимку дідусем надлишків рибної сировини виглядає дуже пристойно. Наведу Вам ще декілька загальних ракурсів нашого пленеру.

Вражень багато, нарешті від рисунків у підручниках, мальовничих лекційних презентацій, інтернетівських та телевізійних роликів, яскравих спогадів викладачів до три, та навіть чотиривимірної дійсності!

Тепер після такої нетривалої але занадто пізнавальної екскурсії нам вже не прийдеться сподіватись лише на своє багате уявлення у питаннях особливостей ведення бурових робіт, пов'язаних з пошуком та розвідкою нафтогазових родовищ.

А тут ще нас запросили відвідати їдальню на буровому майданчику, меню – на рівні кращих ресторанів, ну принаймні мені так здалося, а це ж неабиякій рівень авторитетності! Не вірите – приїдьте скуштуйте.

Ось на такій смачній ноті завершилося наше відвідання бурової. Наступним об'єктом нашої захопливої практики стала екскурсія до гірничого підприємства – якого, дивимось уважно на фотографії.

Все ж тією крейсерською швидкістю ми поспішаємо на шахту.

Інструктаж та інші вступні промови пропускаємо, це фото

залишаю без коментарів, того дня була висока температура повітря – знов фотофакт.

Ну ось ми вже всередині цієї, складною за розташуванням різних елементів, гірської виробки. У декого виявилася страхітливість до закритого простору, але вони стійко тримались. Із коментарями нашого супроводжуючого все навколо здавалось на рівні подорожі Д. Камерона до Маріанського жолобу.

Хоча у нас і був предмет, на якому ви вивчали проходження гірничих виробок, на справді все опинилось ще набагато цікавішим, а ніж нам розповідали.

Здається тут можна поставити крапку, та ні, забув, Вам же цікаво дізнатися хто отримав додаткові бали, розповідаю: задля надання об'єктивності процедурі розгляду наших творів було залучено авторитетну незалежну комісію

яка і визначила переможців, серед яких мене не опинилось, додаткових балів я не отримав, але мені дісталось значно більше:

стипендія – витратив і забув, а почесна грамота на все життя!